

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudkyň JUDr. Evy Pechové a Mgr. Martiny Weissové ve věci

navrhovatel: **Mgr. M. D.**

proti
odpůrci:

Městská část Praha 18
se sídlem Bechyňská 639, 199 00 Praha 9
zastoupená advokátem Mgr. Liborem Zbořilem
se sídlem Plzeňská 3350/18, 150 00 Praha 5

o návrhu na zrušení opatření obecné povahy odpůrce ze dne 16. 8. 2021, č. j. MC18 19866/2021 OD,

takto:

- I. Návrh na zrušení opatření obecné povahy odpůrce ze dne 16. 8. 2021, č. j. MC 18 19866/2021 OD, úprava provozu na pozemní komunikaci Místecká v Praze 18, se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Vymezení věci

1. Navrhovatel se návrhem ze dne 21. 9. 2021 domáhal zrušení opatření obecné povahy – úprava provozu na pozemní komunikaci Místecká v Praze 18, vydaného Úřadem městské části Praha 18, odbor dopravy dne 16. 8. 2021 pod č. j. MC18 19866/2021 OD (dále jen „napadené opatření obecné povahy“ nebo „opatření obecné povahy“).
2. Opatřením obecné povahy byl upraven provoz na pozemní komunikaci Místecká v Praze 18 spočívající v trvalém umístění vodorovného a svislého dopravního značení V 12c (Zákaz zastavení) a B 28 (Zákaz zastavení) na pozemní komunikaci Místecká, dle přiložené situace, která je nedílnou součástí tohoto ustanovení. Opatření bylo odůvodněno tak, že silniční správní úřad zahájil dané řízení za účelem zamezení parkování a zajištění bezpečnosti provozu. Upozornil, že s instalací dopravního značení souhlasil odbor OHSI ÚMČ Praha 18 z pozice správce komunikace (dále jen „správce komunikace“) i Policie ČR, KŘ policie hl. m. Prahy – odbor služby dopravní policie (stanoviskem ze dne 15. 7. 2021, pod č. j. KRPA-182208-1/ČJ-2021-0000 DŽ). Oznámení o návrhu opatření obecné povahy bylo na úřední desce ÚMČ Praha Letňany vyvěšeno ve dnech 28. 7. 2021 – 12. 8. 2021. Silniční správní úřad obdržel dne 7. 8. 2021 námitky od společnosti inovati, s. r. o. a dne 10. 8. 2021 od navrhovatele. K námitkám se vyjádřil správce komunikace následovně. Jednak odpůrce k námitce omezení možnosti parkování v ulici Místecká upozornil na to, že mateřská škola vybudovala parkovací místa ve svém areálu a rovněž tak manipulační plochu před svým areálem. Dále uvedl, že návrh pro stanovení zákazu zastavení se netýká celé délky komunikace Místecká (více než cca 400 bm), nýbrž jen části ulice Místecká v úseku Jančova – Kladrubská v celkové délce cca 55 bm. Správce komunikace nesouhlasil s tím, že by prostorová dispozice komunikace umožňovala bezpečné parkování po obou stranách krajnice, když při stání musí zůstat volný alespoň jeden jízdní pruh široký nejméně 3 m pro každý směr jízdy; při zastavení musí zůstat volný alespoň jeden jízdní pruh široký nejméně 3 m pro oba směry jízdy. Pokud v dotčeném úseku ulice Místecká vozidla parkují a zůstanou stát, musí zůstat volná komunikace nejméně 6 m pro obousměrný provoz, tzn. 3 m pro každý směr jízdy [dle § 25 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění rozhodném (dále jen „zákon o silničním provozu“)]. Konstatoval, že řidiči bohužel parkují tak, že zbývá sotva jeden pruh o šíři cca 3 m pro obousměrný provoz; v případě, kdy tímto způsobem parkují dodávkové vozy, pak nezbývají ani zmíněné 3 m pro obousměrný provoz. Kromě oboustranného provozu zohlednil i problematiku výjezdů vozidel ze soukromých pozemků na komunikaci Místecká, které jsou při oboustranném provozu prakticky znemožněny. Takové situace byly v dotčeném úseku ulice běžné a správce komunikace obdržel opakované stížnosti, které shledal nesporně důvodnými. Dospěl tak k závěru, že z důvodu zajištění výjezdů ze soukromých pozemků a zachování průjezdnosti komunikace je nezbytné přijmout opatření k zamezení podobných stavů. Námitky uplatněné proti opatření nepovažoval správce komunikace za důvodné. Silniční úřad poté rovněž konstatoval, že dané námitky neshledal důvodnými.

II.

Obsah návrhu, vyjádření odpůrce, replika navrhovatele a ústní jednání

3. Navrhovatel konstatoval, že je vlastníkem nemovitosti zapsané na č. l. X, v katastrálním území X. Vyložil, že odpůrce dne 27. 7. 2021 zveřejnil způsobem umožňujícím dálkový přístup veřejnou vyhláškou Oznámení o návrhu opatření obecné povahy pro stanovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích a výzvu k uplatnění připomínek a námitek, č. j. MC 18669/2021 OD, sp. zn. MC18-S 945/2021/OD/Ši (dále jen „návrh opatření obecné povahy“). Navrhovatel dne 9. 8. 2021 podal proti návrhu opatření obecní povahy ucelený soubor námitek. Odpůrce dne 16. 8. 2021 vydal napadené opatření obecné povahy.
4. Navrhovatel namítal, že odpůrce v rozporu s § 172 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění rozhodném (dále jen „správní řád“) zkrátil lhůtu pro uplatnění námitek na 15 dnů ode dne vyvěšení návrhu opatření obecné povahy. Byl přesvědčen, že tím odpůrce zatížil opatření obecné povahy vadou nezákonného postupu, jelikož tím nedošlo k vydání opatření obecné povahy zákonem stanoveným postupem.
5. Dále namítal, že odpůrce opatření obecné povahy zatížil vadou nezákonného postupu, neboť řádně nevypořádal jím uplatněné námitky. Odpůrci vytkl, že jednotlivé námitky konkrétně určených subjektů sám nehodnotil, detailně se jimi nezaobíral a jednu po druhé srozumitelně a přezkoumatelně nevypořádal. Namísto toho odpůrce nesprávně svěřil tento úkol žadateli o vydání opatření obecné povahy, tedy odboru hospodářské správy a investic odpůrce, který se však zabýval pouze některými (a nikoliv všemi vznesenými) námitkami a vyjádřil se k nim tak, že je navrhuje zamítnout, aniž pro tento závěr snesl přezkoumatelné argumenty. Navrhovatel poukázal na to, že zcela chybí vypořádání námitek týkající se nedostatečného odůvodnění záměru a úbytku parkovacích míst. Návrh opatření obecné povahy proto považoval za věcně nepřezkoumatelný a důvod jeho vydání za zcela nedostačující. Namítal taktéž, že odpůrce pochybil již tím, že nepostupoval podle § 173 odst. 5 správního řádu a o námitkách nerozhodl spolu s odůvodněním tak, aby toto rozhodnutí o námitkách mohlo být předmětem samostatného přezkumu.
6. Navrhovatel shrnul, že odpůrce porušil zákon podstatným způsobem, pokud zkrátil lhůtu pro námitky; námitky přitom odpůrce vypořádal nedostatečným způsobem, zčásti je ponechal nezmníněné a nevypořádané; rovněž tak o námitkách nevydal rozhodnutí, které by bylo samostatně soudně přezkoumatelné. Uzavřel, že tím odpůrce zatížil napadené opatření obecné povahy vadami, pro které nelze jinak než jej v celém rozsahu zrušit.
7. Navrhovatel navrhl, aby soud opatření obecné povahy zrušil.
8. Odpůrce ve vyjádření ze dne 5. 10. 2021 nejprve konstatoval, že dne 27. 7. 2021 vydal prostřednictvím veřejné vyhlášky návrh na vydání opatření obecné povahy. Potvrdil, že navrhovatel dne 9. 8. 2021 proti návrhu na vydání opatření obecné povahy podal námitky a odpůrce dne 16. 8. 2021 vydal opatření obecné povahy.
9. Odpůrce nesouhlasil s tím, že by se nedostatečně vypořádal s námitkami navrhovatele. Odkázal na odůvodnění opatření obecné povahy, v němž vypořádání námitek navrhovatele věnuje značnou část odůvodnění textu tak, jak stanoví § 172 odst. 5 správního řádu. Odmítl taktéž tvrzení navrhovatele, že nepostupoval podle § 173 odst. 5, resp. § 172 odst. 5 správního řádu. Byl přesvědčen, že postupoval v souladu se zákonem, jelikož rozhodnutí o námitkách může být předmětem samostatného přezkumu. Odpůrce nesouhlasil ani s tvrzením žalobce, že se nevypořádal se všemi námitkami. Ačkoliv totiž navrhovatel strukturoval svůj přípis, kterým adresoval odpůrci námitky tak, že se zdá býti složený z pěti různých námitek, jsou si některé námitky svým obsahem relativně blízké.

Odpůrce proto uvedené námitky sloučil do tří, kdy všechny tyto shledal nedůvodnými, což také řádně odůvodnil.

10. Poté odpůrce konstatoval, že nesporné, že opatření obecné povahy vydal ještě před uplynutím třicetidenní lhůty, jejíž poskytnutí vyžaduje § 172 odst. 5 správního řádu. Vzhledem ke skutečnosti, že navrhovatel uplatnil námitky proti návrhu opatření obecné povahy včas, a odpůrce se s nimi v odůvodnění opatření obecné povahy v souladu s § 172 odst. 5 správního řádu vypořádal, měl však za to, že uvedeným postupem nedošlo ke zkrácení práv navrhovatele.
11. Odpůrce navrhl, aby soud nedůvodný návrh zamítl.
12. Navrhovatel v replice ze dne 2. 11. 2021 zopakoval, že opatření obecné povahy nebylo vydáno zákonem stanoveným způsobem. Konstatoval, že odpůrce široké veřejnosti zkrátil množnost vznášet vůči návrhu námitky či připomínky. Doplnil taktéž, že byl opatřením obecné povahy zkrácen na svých právech, neboť ve svém důsledku je mu upíráno právo parkovat své vozidlo v ulici Místecká, kde má své bydliště i sídlo svého podnikání.
13. Na ústním jednání dne 15. 12. 2021 jak navrhovatel, tak právní zástupce odpůrce setrvali na svých procesních stanoviscích a odkázali na podání zaslaná soudu v dané věci.
14. Soud na ústním jednání k prokázání tvrzení navrhovatele o jeho aktivní legitimaci v daném řízení přečetl k důkazu výpis z katastru nemovitostí pro obec P., kat. úz. X, LV X ze dne 14. 12. 2021, ze kterého vyplynulo, že navrhovatel je vlastníkem bytu na adrese X v Praze. Účastníci řízení neuplatnili žádné námitky k provedení dokazování. Soud poté konstatoval, že navrhovatel osvědčil svou aktivní legitimaci v dané věci, jelikož opatření obecné povahy omezuje, resp. zakazuje parkování vozidel na komunikaci Místecká v Praze 18, kde navrhovatel bydlí; vydáním opatření obecné povahy tak dojde k zásahu do jeho veřejných subjektivních práv tvrzených v podání ze dne 2. 11. 2021.

III.

Posouzení návrhu

15. Na základě podaného návrhu přezkoumal Městský soud v Praze napadené opatření obecné povahy podle § 101a a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), a to v mezích navrhovatelem uplatněných návrhových bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného opatření obecné povahy (101b odst. 3 s. ř. s.).
16. Návrh není důvodný.
17. Při posouzení věci soud vyšel z následující právní úpravy:
18. Podle § 172 odst. 1 správního řádu „*[n]ávrh opatření obecné povahy s odůvodněním správní orgán po projednání s dotčenými orgány uvedenými v § 136 doručí veřejnou vyhláškou podle § 25, kterou vyvěsí na své úřední desce a na úředních deskách obecních úřadů v obcích, jejichž správních obvodech se má opatření obecné povahy týkat, a vyzve dotčené osoby, aby k návrhu opatření podávaly připomínky nebo námitky. V případě potřeby se návrh zveřejní i jiným způsobem, v místě obvyklém. Návrh opatření obecné povahy musí být zveřejněn nejméně po dobu 15 dnů.*“
19. Podle § 172 odst. 5 správního řádu „*[v]lastníci nemovitostí, jejichž práva, povinnosti nebo zájmy související s výkonem vlastnického práva mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, nebo, určí-li tak správní orgán, i jiné osoby, jejichž oprávněné zájmy mohou být*

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

opatření obecné povahy přímo dotčeny, mohou podat proti návrhu opatření obecné povahy písemné odůvodněné námitky ke správnímu orgánu ve lhůtě 30 dnů ode dne jeho zveřejnění. Zmeškání úkonu nelze prominout. O námitkách rozhoduje správní orgán, který opatření obecné povahy vydává. Jestliže by vyřízení námítky vedlo k řešení, které přímo ovlivní oprávněné zájmy některé osoby jiným způsobem než návrh opatření obecné povahy, a není-li změna zjevně též v její prospěch, zjistí správní orgán její stanovisko. Rozhodnutí o námitkách, které musí obsahovat vlastní odůvodnění, se uvede jako součást odůvodnění opatření obecné povahy (§ 173 odst. 1). Proti rozhodnutí se nelze odvolat ani podat rozklad. Změna nebo zrušení pravomocného rozhodnutí o námitkách může být důvodem změny opatření obecné povahy.“

20. Městský soud v Praze přezkoumal napadené opatření obecné povahy v intencích algoritmu, který v minulosti vymezil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27. 9. 2005, č. j. 1 Ao 1/2005-98, a vycházel z něj i ve své další judikatuře. Tento algoritmus sestává z pěti na sebe navazujících kroků: 1) přezkum pravomoci správního orgánu vydat opatření obecné povahy; 2) přezkum otázky, zda správní orgán při vydávání opatření obecné povahy nepřekročil meze zákonem vymezené působnosti (jednání *ultra vires*); 3) přezkum otázky, zda opatření obecné povahy bylo vydáno zákonem stanoveným postupem (procesní postup správního orgánu při vydávání opatření obecné povahy); 4) přezkum obsahu opatření obecné povahy z hlediska jeho rozporu se zákonem (materiální kritérium); 5) přezkum obsahu napadeného opatření obecné povahy z hlediska jeho proporcionality. Soud zároveň dodává, že tento algoritmus není využitelný plně a bez dalšího, neboť podle § 101d odst. 1 s. ř. s. je soud při rozhodování v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části vázán rozsahem a důvody návrhu.
21. Navrhovatel nevznnesl návrhové body, jimiž by zpochybnil pravomoc odpůrce vydat napadené opatření obecné povahy, ani neargumentoval tím, že by odpůrce při vydání napadeného opatření obecné povahy překročil meze zákonem vymezené působnosti. Jeho návrhové body se týkají toliko kroků 3 až 5 výše zmíněného algoritmu a pouze těmi se bude soud v rozsahu návrhových bodů zabývat.
22. Soud se tedy v systematické výše uvedeného algoritmu přezkumu opatření obecné povahy nejprve zabýval otázkou, zda opatření obecné povahy bylo vydáno zákonem stanoveným postupem. Soud se nejprve zaměřil na procesní postup odpůrce při vydávání opatření obecné povahy. Navrhovateli přitom nelze než přisvědčit v tom, že napadené opatření obecné povahy nebylo vydáno zákonem stanoveným postupem. Soud uvádí, že odpůrce měl při vydání napadeného opatření obecné povahy postupovat tak, jak mu ukládá § 172 a násl. správního řádu. Z obsahu spisového materiálu je však zřejmé, že odpůrce tak neučinil. Odpůrce to ostatně výslovně připustil ve svém vyjádření k návrhu, v němž uvedl, že „*skutkový stav, na který v žalobě poukazuje žalobce, tedy že žalovaná vydala Opatření obecné povahy ještě před uplynutím třicetidenní lhůty, jejíž poskytnutí vyžaduje ust. § 172 odst. 5 SŘ, žalovaná nesporně.*“
23. Soud shrnuje, že odpůrce návrh opatření obecné povahy zveřejnil veřejnou vyhláškou dne 27. 7. 2021. Odpůrce v návrhu opatření obecné povahy ve smyslu §172 odst. 1 správního řádu vyzval dotčené osoby, aby k návrhu opatření obecné povahy podávaly připomínky nebo námitky, a to ve lhůtě do 15 dnů ode dne zveřejnění návrhu. Navrhovatel dne 9. 8. 2021 podal k návrhu opatření obecné povahy námitky. Opatření obecné povahy pak odpůrce vydal dne 16. 8. 2021. Soud zdůrazňuje, že tento skutkový stav je mezi účastníky nesporný.
24. Soud předně poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 8. 2016, č. j. 6

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

As 231/2015-44, ve kterém se Nejvyšší správní soud podrobně zabýval zveřejněním opatření obecné povahy a námitkami. Soud zejména zdůrazňuje, že podle právní věty k tomuto rozsudku „[n]ávrh opatření obecné povahy musí být podle § 172 odst. 1 správního řádu zveřejněn nejméně po dobu 15 dnů; dnem zveřejnění (ve smyslu dokonání tohoto úkonu) podle § 172 odst. 5 věty první správního řádu se proto rozumí patnáctý den ode dne vyvěšení návrhu opatření obecné povahy na příslušné úřední desce (tedy způsobem stanoveným v § 25 téhož zákona). Teprve po uplynutí 15 dnů ode dne vyvěšení návrhu počíná běžet lhůta 30 dnů pro podání námitek proti návrhu opatření obecné povahy.“ Nejvyšší správní soud v odkazovaném rozsudku rovněž vyložil, že teprve dnem uplynutí patnáctidenní lhůty, po kterou jsou návrh opatření obecné povahy, nebo i samo již vydané opatření obecné povahy vyvěšeny na úřední desce toho, kdo je vydal, započne běžet lhůta, v níž adresát má uplatnit svoje veřejné subjektivní právo. V případě zveřejněného návrhu uplatnit námitky, v případě již vydaného opatření obecné povahy vážit podání návrhu soudu dle § 101b odst. 1 s. ř. s. (popř. podání podnětu na zrušení tohoto opatření dle § 174 odst. 2 správního řádu). Nejvyšší správní soud rovněž uvedl, že „[t]řicetidenní lhůta k podání námitek proti návrhu opatření obecné povahy odpovídá také povaze tohoto aktu veřejné moci, který směřuje vůči neurčitému okruhu subjektů. Jestliže ve správním řízení před vydáním individuálního správního aktu má konkrétní účastník tohoto řízení ve smyslu § 39 odst. 1 správního řádu právo na určení přiměřené lhůty k provedení úkonu správním orgánem, pokud ji nestanoví zákon, a určením lhůty nesmí být obořen účel řízení ani porušena rovnost účastníků a lze ji i přiměřeně prodloužit (viz též § 4 odst. 3 správního řádu), pak tím spíše v případě, kdy zmeškání lhůty prominout nelze a je stanovena zákonem, je v případě dvojího možného výkladu nutno zvolit ten, který je vůči neurčitému okruhu adresátů vstřícnější. V řízení podle části šesté platí obdobně ustanovení části první a přiměřeně ustanovení části druhé správního řádu (§ 174 odst. 1); lhůtu 30 dnů k podání námitek proti návrhu opatření obecné povahy zákonem stanovenou je i proto třeba odvíjet od uplynutí doby stanovené zákonem pro samotné zveřejnění návrhu.“

25. Již jen z uvedeného je zřejmé, že odpůrce napadené opatření obecné povahy nevydal zákonem stanoveným způsobem. Soud zdůrazňuje, že odpůrce měl v souladu s § 172 odst. 5 správního řádu dotčeným osobám poskytnout třicetidenní – tj. nikoliv patnáctidenní – lhůtu k podání námitek proti návrhu opatření obecné povahy. Lhůta k podání námitek pak dotčeným osobám započala běžet teprve dnem uplynutí patnáctidenní lhůty, po kterou byl návrh opatření obecné povahy vyvěšen na úřední desce odpůrce. V nyní posuzované věci tedy lhůta k podání námitek počala běžet následujícím dnem po uplynutí patnáctidenní lhůty ode dne vyvěšení návrhu, tedy dnem 12. 8. 2021, a měla skončit dnem 13. 9. 2021 (pokud by odpůrce byl býval řádně stanovil třicetidenní lhůtu); i v případě odpůrcem nesprávně stanovené patnáctidenní lhůty však tato lhůta skončila teprve dnem 27. 8. 2021. Odpůrce přesto napadené opatření obecné povahy vydal již dne 16. 8. 2021.
26. Soud tudíž přisvědčuje navrhovateli, že napadené opatření obecné povahy nebylo vydáno zákonem stanoveným způsobem. Jelikož se jedná o námitku procesní povahy, je nutno současně posoudit, zda bylo toto procesní pochybení způsobilé projevit se v právní sféře navrhovatele. Soud konstatuje, že byť opatření obecné povahy nebylo vydáno zákonem stanoveným způsobem, přesto navrhovatel stihl podat své námitky v odpůrcem nesprávně stanovené lhůtě a odpůrce o nich v odůvodnění opatření obecné povahy rozhodl. Dle názoru soudu tak zjištěná procesní vada neměla vliv na zákonnost vydání opatření obecné povahy, jelikož nezpůsobila nepřípustné zkrácení hmotných práv navrhovatele. Uvedené procesní pochybení tedy ve světle uvedeného jako důvod pro zrušení napadeného opatření obecné povahy neobstojí.
27. Soud podotýká, že navrhovatel nemůže v řízení vystupovat jako obhájce cizích práv, či podávat žalobu ve veřejném zájmu. V kontextu posuzované věci tak nemůže úspěšně tvrdit, že neposkytnutí zákonné lhůty k podání připomínek nebo námitek se teoreticky

mohlo dotknout práv jiných subjektů, resp. že odpůrce široké veřejnosti zkrátí možnost vznášet vůči návrhu námítky či připomínky. Soud v tomto směru odkazuje na rozhodnutí Nejvyšší správní soud v rozhodnutí ze dne 3. 5. 2011, č. j. 8 Ao 2/2011 – 72, kde soud jednoznačně uvedl, že návrh na zrušení opatření obecné povahy nelze koncipovat jako *actio popularis*, nýbrž jako nástroj k ochraně vlastního subjektivního práva navrhovatele.

28. Taktéž navrhovatel opatření obecné povahy vytýkal jeho nepřezkoumatelnost. Dle § 173 odst. 1 správního řádu musí opatření obecné povahy obsahovat odůvodnění. Podle § 174 odst. 1 správního řádu pro dané řízení platí obdobně ustanovení části první a přiměřeně ustanovení části druhé. Přiměřeně lze použít i § 68 odst. 3 správního řádu, které stanoví, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Z judikatury Nejvyššího správního soudu přitom vyplývá, že i v odůvodnění opatření obecné povahy je nutno uvést důvody výroku, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů (§ 68 odst. 3 a § 174 odst. 1 správního řádu z roku 2004). Nedostatek rozhodovacích důvodů způsobuje jeho nepřezkoumatelnost. Nejvyšší správní soud v rozhodnutí ze dne 16. 12. 2008, č. j. 1 Ao 3/2008 – 136, konstatoval, že: „*[j]e-li vydání opatření obecné povahy vázáno na splnění zákonných podmínek, mělo by být obsahem jeho odůvodnění též posouzení, zda byly tyto podmínky splněny*“.
29. V dané věci se jedná o opatření obecné povahy vydané dle § 77 odst. 2 zákona o silničním provozu a vyhlášky č. 294/2016 Sb., kterou byla stanovena místní úprava provozu na pozemních komunikacích. Soud jen upozorňuje, že v opatření obecné povahy byl nesprávně uveden odkaz na vyhlášku č. 30/2001 Sb., ta však byla zrušena a s účinností ode dne 1. 1. 2016 nahrazena právě vyhláškou č. 294/2016 Sb. Přezkoumávaným opatřením obecné povahy byla stanovena místní úprava provozu na pozemní komunikaci Místecká v Praze 18, spočívající v trvalém umístění vodorovného a svislého dopravního značení V 12c (Zákaz zastavení) a B 28 (Zákaz zastavení) dle přiložené situace, která je nedílnou součástí tohoto ustanovení (jedná se o mapku relevantního výseku komunikace s vyznačenou změnou dopravního značení).
30. Nejvyšší správní soud v rozhodnutí ze dne 20. 10. 2020, č. j. 1 As 231/2020 – 58, k otázce posouzení náležitostí odůvodnění obdobného opatření obecné povahy uvedl, že: „*... pro posouzení tohoto opatření a naplnění požadavků na jeho odůvodnění je proto podstatné splnění zákonem stanovených podmínek obsažených v § 78 odst. 2 zákona o silničním provozu, dle kterého platí, že dopravní značky, světelné a akustické signály, dopravní zařízení a zařízení pro provozní informace se smějí užívat jen v takovém rozsahu a takovým způsobem, jak to nezbytně vyžaduje bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích nebo jiný důležitý veřejný zájem. Nejvyšší správní soud ve své judikatuře vyslovil, že smysl umístění dopravních značek nemůže být samoučelný nebo šikanózní, ale naopak musí být racionální a opodstatněný některým z uvedených legitimních důvodů. Pokud takový důvod neexistuje, jedná se o dopravní značku umístěnou protizákonně (srov. rozsudek NSS ze dne 7. 1. 2009, č. j. 2 Ao 3/2008 - 100, č. 1794/2009 Sb. NSS). Při hodnocení souladu napadeného opatření obecné povahy s hmotným právem a se zásadou proporcionality je pak třeba posuzovat, zda jsou v přezkoumávaném opatření přesvědčivě vysvětleny důvody jeho přijetí a také nezbytnost rozsahu a způsobu užití dopravního značení, jak explicitně požaduje citovaný § 78 odst. 2 zákona o silničním provozu (viz rozsudek NSS ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 39/2016 – 47).*
31. Soud konstatuje, že z odůvodnění opatření obecné povahy vyplývá, že bylo přijato z důvodu zajištění bezpečnosti provozu, jelikož vozidla opakovaně parkují na komunikaci Místecká nebezpečným způsobem tak, že zde zbývá sotva jeden pruh o šíři cca 3 m pro obousměrný provoz; a v případě, kdy tímto způsobem parkují dodávkové vozy, pak

nezbývají ani zmíněné 3 m pro obousměrný provoz. Kromě oboustranného provozu byla opatřením zohledněna i problematika riskantních výjezdů vozidel ze soukromých pozemků na komunikaci Místecká, které jsou při oboustranném provozu prakticky znemožněny. Odpůrce se v opatření obecné povahy rovněž vypořádal i s navrhovatelem uplatněnými námitkami, když jednak vysvětlil, z jakého konkrétního důvodu přistoupil k omezení parkování v ulici Místecká (tj. z důvodu zabezpečení průjezdnosti komunikace a zajištění bezpečných výjezdů ze soukromých pozemků); navrhovatel přitom nespороval stanovisko příslušného policejního orgánu. Je pravdou, že se odpůrce nevyjadřoval ke každé, navrhovatelem samostatně uplatněné námitce. Nicméně tato výtka rozhodně nemůže být bez dalšího vadou způsobující nepřezkoumatelnost opatření obecné povahy. Soud ohledně způsobu vypořádání se správními orgány s námitkami zdůrazňuje, že zásadně správní orgány nemají povinnost detailně vypořádávat každou dílčí námitku či tvrzení, resp. jak je uvedeno v bodě [9] odůvodnění rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 7. 2018, č. j. 7 As 150/2018-36, správní orgány „[n]emají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí. Takový postup shledal ústavně konformním i Ústavní soud v nálezu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08: „Není porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná.“ (srov. také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014 - 43).“ V dané věci soud zdůrazňuje, že navrhovatel v návrhu uplatnil námitku nepřezkoumatelnosti jednak v ryze obecné rovině, kdy sám nespécifikoval, které z jím vznesených námitek nebyly odpůrcem vypořádány. A rovněž tak byly navrhovatelem v návrhu vzneseny konkrétní výtky nevypořádání jím uplatněných námitek ze strany odpůrce, a to co se týče nedostatečného odůvodnění záměru a úbytku parkovacích míst. Soud však v odůvodnění opatření obecné povahy našel jak vypořádání záměru vydání opatření obecné povahy, a to poukazem odpůrce na nezbytnost zajištění bezpečnosti průjezdnosti komunikace a výjezdů vozidel z pozemků, a taktéž vypořádání námitky týkající se úbytku parkovacích míst, k níž odpůrce vysvětlil, že mateřská škola vybudovala parkovací místa ve svém areálu a rovněž tak manipulační plochu před svým areálem. Pokud navrhovatel spороval způsob vypořádání námitek odpůrcem, když nesouhlasil s tím, že je nevypořádal sám odpůrce, nýbrž se tak stalo prostřednictvím správce komunikací, soud ani v tomto postupu odpůrce neshledává procesní pochybení. Skutečnost, že se odpůrce ztotožnil s vypořádáním navrhovatelem vznesených námitek tím, že jejich vypořádání *de facto* zkopíroval z vyjádření správce komunikace, nečiní odůvodnění opatření obecné povahy vadným. Klíčovým totiž je, že odůvodnění vypořádání uplatněných námitek navrhovatele obsahuje.

32. K námitce navrhovatele spočívající v nesprávném postupu odpůrce dle § 172 odst. 5 správního řádu, neboť byl přesvědčen, že o jeho námitkách nebylo řádně rozhodnuto v rámci opatření obecné povahy tak, aby toto rozhodnutí (o námitkách) mohlo být předmětem samostatného přezkumu, soud uvádí, že rozhodnutí o námitkách sice musí obsahovat své vlastní odůvodnění, ovšem toto je součástí samotného odůvodnění opatření obecné povahy. Přestože jsou na odůvodnění rozhodnutí o námitkách kladeny stejné požadavky jako na správní rozhodnutí podle § 68 odst. 3 správního řádu, navrhovatel se mylí, když se domnívá, že by se mělo se jednat o samostatné rozhodnutí o právech a povinnostech. Dle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2010, čj. 1 Ao 5/2010 – 169, jsou na rozhodnutí o námitkách kladeny následující požadavky: „*musí z něho být seznatelné, z jakého důvodu považuje obec námitky uplatněné oprávněnou osobou (§52 odst. 2 stavebního zákona z roku 2006) za liché, mylné nebo vyvrácené, nebo proč považuje skutečnosti předestírané oprávněnou osobou za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně*

provedenými důkazy za vyvrácené.“ Tyto Nejvyšším správním soudem stanovené požadavky rozhodnutí o námitkách navrhovatele vtělené do odůvodnění opatření obecné povahy splňuje; navíc navrhovatel jejich nedostatek ani nespороval.

33. Soud shrnuje, že podstatné důvody přijetí opatření obecné povahy tkví v ochraně bezpečnosti a plynulosti dopravního provozu, jak vyžaduje § 78 odst. 2 zákona o silničním provozu. Byť je odůvodnění přezkoumávaného opatření poměrně stručné, obsahuje řádné zdůvodnění, na základě jakých konkrétních důvodů odpůrce přistoupil k jeho vydání, a rovněž vysvětlení, proč odpůrce považoval přijatou místní úpravu provozu prostřednictvím dopravního značení za potřebnou. Opatření obecné povahy proto splňuje požadavky přezkoumatelnosti neboli dostatečnosti odůvodnění.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

34. Lze tak uzavřít, že žalobou napadené opatření obecné povahy bylo vydáno v souladu se zákonem i judikaturou soudů; zároveň soud ve věci neshledal taková procesní pochybení, která by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného opatření obecné povahy, proto soud nedůvodný návrh na jeho zrušení podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
35. Výrok o nákladech řízení pod bodem II. rozhodnutí je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť navrhovatel nebyl ve věci samé úspěšný a úspěšnému odpůrci prokazatelné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevznikly. Právní zástupce odpůrce sice náhradu nákladů řízení v dané věci požadoval, soud však s odkazem na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014 – 47, č. 3228/2015 Sb. NSS, zdůrazňuje, že správní soudy zásadně správním orgánům v případě úspěchu ve věci nepřiznávají náhradu nákladů řízení v souvislosti s jejich zastoupením advokátem, neboť je povinností správního orgánu hájit jím vydané rozhodnutí proti správní žalobě; jde totiž o samozřejmou součást povinností plynoucích z jejich běžné úřední činnosti. V dané věci se dle názoru soudu neuplatní ani výjimka stanovená v bodě 29 shora citovaného usnesení Nejvyššího správního soudu, neboť se v tomto případě nejedná o malou obec (nýbrž o městskou část hl. m. Prahy), která by nedisponovala odborným personálem ani potřebnými finančními zdroji nezbytnými pro vedení daného soudního řízení, navíc nejde ani po právní a ani po skutkové stránce o složitý předmět řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v

jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 15. prosince 2021

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu